

Ипак, ове проблеме можемо посматрати и из другог угла. *Наратологија: водич кроз теорију наратива* може послужити као подстицај да се нови језик научи, неке нове књиге преведу и неки нови појмови и термини уведу у наратолошку праксу у Србији. За оне који желе да се баве наратологијом или да се макар о њој обавесте, овај текст послужиће као непресушни извор корисних практичних савета и питања и извор података о делима и ауторима из наратолошког подручја. Они који знају енглески (па и они који га не знају тако добро) увидеће да је текст изузетно разумљив, а да стил подсећа на онај *for dummies*. Једноставно речено, већина онога што вам није било јасно у наратологији разјасниће се кроз овај текст, а ако не буде тако, онда слободно можете за објашњење контактирати Манфреда Јана.

Јасмина Ноцић

ПЕДАГОШКИ ПРИСТУП АКАДЕМСКОМ ПИСАЊУ

(Миленко Кундачина, Вељко Банђур, *Академско писање*, Учитељски факултет, Ужице, 2009)

Методологија савремене науке велику пажњу посвећује техници писања научних радова, а као резултат таквих нових интересовања појавио се велики број уџбеника и научних монографија посвећених академском писању. У последњих пола столећа, највише таквих публикација појавило се у области друштвених наука. Међу страним издањима без премца су две књиге. Прва припада коауторском тандему Ли Кубе и Џона Кокинга, *Методологија израде научног текста (Како се пише у друштвеним наукама)*, која је објављена у Лондону 1977. године, док је превод на српски језик изашао 2004. године у Подгорици и Бањој Луци. Друга припада италијанском семиотичару културе, професору и књижевнику Умберту Еку, *Како се пише дипломски рад*, која је објављена у Милану 1977. године, док је превод на српски језик изашао 2000. године у Београду. Међу домаћим књигама задуго је средишње место припадало књизи Мидхата Шамића, *Како настаје научно дјело (Увођење у методологију и технику научноистраживачког рада – општи приступ)*, чије је прво издање објављено у Сарајеву 1972. године, да би у последњој деценији двадесетог и почетним годинама двадесет првог века са више или мање креативности било објављено више таквих сродних публикација. Међу њима као посебно

вредне издвајамо две књиге из области методологије филолошких наука. Прва припада Марији Клеут (*Научно дело од истраживања до штампе: техника научноистраживачког рада*, Нови Сад, 2008), а друга Стојану Ђорђевићу (*Академско писање*, Београд, 2008).

У области педагошких наука прву књигу такве врсте на српском језику коауторски су написали проф. др Миленко Кундачина и проф. др Вељко Банђур и објавили под насловом *Академско писање* у издању Учитељског факултета Универзитета у Крагујевцу из Ужица, 2007. године. Рукопис је настао у оквиру научног пројекта *Глобализација и метатеоријске концепције педагошке методологије* (број 149049А), из Програма основних истраживања Министарства за науку Републике Србије (за период 2006–2010. година).

Поред уводног предговора и завршних поглавља у којима је уврштена доминантна литература, прилози са примерима писања научних радова, те индекси појмова и имена, књига *Академско писање* сачињена је из осам комплементарних целина. Прва целина, под насловом „Приступ научним информацијама”, посвећена је методологији проналажења научних података и чињеница, те класификацији наука и научних дисциплина. Посебна пажња посвећена је штампаним изворима информација (примарне, секундарне и терцијарне публикације), електронском претраживању дигиталних информација, различитим приступима базама података, од класичних библиотечких каталога до приступа информацијама преко KoBSON сервиса. Нарочито су целовито обрађене примарне публикације (књиге, билтени, летописи, прегледи, часописи, зборници радова, преводи, едиције, стручни листови, те посебни облици публикација, као што су сепарати и рукописи), док је међу секундарним публикацијама указано на значај лексикона, енциклопедија и библиографија. Друга целина, под насловом „Научна и стручна дела”, бави се објашњењем појма научног дела, а затим се исцрпно бави класификацијом научних и стручних радова, те формама излагања на научним скуповима. За младе истраживаче посебно је корисно указивање на методологију и захтеве које је потребно испунити приликом писања завршног рада на основним студијама, завршног рада на мастер студијама и нарочито приликом писања докторске дисертације. Трећа целина, под насловом „Структура научног дела”, примарно се бави методолошким оквирима истраживања и даје читав низ корисних упутстава о томе како најбоље дефинисати проблем, предмет, циљ и карактер, задатке, хипотезе, варијабле, методе и технике истраживања, како одабрати популацију и узорак истраживања, а затим нарочито о томе колики је значај статистичке методе, са бројчаним, табеларним и графичким исказивањима резултата, те са интерпретацијом и дискусијом резултата. Четврта целина, под насловом „Језик и стил научног дела”, посвећена је питањима која

примарно припадају истраживањима функционалних стилова, а нарочито феномену научног стила, од структурисаности научног дела, до избора речи и конструкције реченица, до формирања пасуса, употребе синонима и страних израза, па све до ортографских норми које се односе на употребу интерпункције, писања имена, бројева, скраћеница и слично. У том смислу добро је искоришћена веома исцрпна и садржајна литература (М. Шамић, Р. Зеленика, З. Поповић, М. Сакан, Н. Милошевић, В. Силобрчић и др.), на основу које је указано на главне карактеристике научног стила, као што су: садржајност, логичност, концизност, мисаоност, систематичност, прегледност, прикладност и сл. Пета целина, под насловом „Документовање научних извора”, указује на специфичности технике упућивања на изворе, на функцију и стилове цитирања, на улогу научне парафразе извора и слично. Посебно су издвојене три врсте напомена у научном тексту: оне које се налазе унутар текста, оне које се налазе испод текста (fusnote или подножне напомене), оне које се налазе на крају поглавља или књиге (endnote) и оне које се налазе у одељку *reference* на крају текста. Шеста целина, под насловом „Организација рукописа за штампу”, бави се техником компјутерског прелома штампаног текста, тако да значајно улази у област штампарства и графичког дизајна, при чему се нарочито објашњене међународне ознаке публикација, попут ISBN ознаке, ISSN ознаке, Ваг код-а, BIBLID-а, СIP записа. Поред тога, указано је и на технику писања и формирања наслова, импресума, садржаја, на формирање списка литературе, све до израде индекса појмова, те објашњавања појма ауторског и издавачког права. Седма целина, под насловом „Евалуација научног рада”, указује на процесе и облике вредновања научних и стручних радова, на евалуационе поступке, те нарочито на облике евалуације, попут рецензија, приказа научних публикација и научних критика. За младе истраживаче и универзитетске наставнике нарочито је значајно указивање на специфичности вредновања пројеката истраживања, извештаја истраживања, све до вредновања монографија, часописа, научних скупова, чланака и студентских завршних радова. Осма целина, под насловом „Научна етика”, бави се претпоставкама формирања научноистраживачке етике и самог феномена етичности научноистраживачког рада. Односи се то, преваходно, на поседовање научне истине и научног поштења, при чему се фаворизује изворност, тј. оригиналност научних сазнања, поштовање претходних научних достигнућа, али и за формиране и угледне истраживаче, менторски значај у подстицању развоја научног подмлатка и сл.

Књига *Академско писање*, коаутора Миленка Кундачине и Вељка Банђура, преваходно је намењена младим научницима, студентима основних, мастер и докторских студија у области педагогије, али